

Gospel Riders

-moottoripyöräkerho ry

42. vuosikerta

Jäsenlehti 4/2022

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Saan usein erilaisia mielipide- ja galup-kyselyitä. Yhdessä kysyttiin, olenko tehnyt koskaan uudenvuodenlupauksia. Vastasin kieltävästi, koska minua helpotti se, ettei tarvinnut vastailla, minkälaisia.

Nyt on joulun aika. Kun olin nuori isä, se oli minulle monin tavoin kovaa aikaa. Halusin tarjota lapsilleni aina muhkean joulun: lahjoja ja elämyksiä. Myös läheisiä sukulaisia piti muistaa. Ruoan tekokin oli minun tehtäviäni. Monia vierailuja oli myös ohjelmassa. Se oli antoisaa, mutta samalla koin yksinäisyyttä, vaikka ihmisiä oli paljon ympärillä koko joulun ajan.

Uusi vuosi on ollut itselleni levon ja hiljentymisen aikaa, keskustelua Jumalan kanssa. Esitämme toisillemme kysymyksiä, ja hän jättää vastaamisen minulle. Tosin koen, että mieleeni nousevat vastaukset tulevat hänen Henkensä säestäjänä. Tässä pohdintojamme.

Uusi liitto on liitto, jota ei hallitse kirjain vaan Henki. Kirjain näet tuo kuoleman, mutta Henki tekee eläväksi.

Kristityn tiellä kulkevat saavat kokea monenlaisia. Jumalan Henki on vetänyt jokaisen omalla tavallaan puoleensa.

Kutsun vastaanottaneet ovat saaneet kokea ja tuntea jotain uutta entiseen verrattuna. On myös niitä, jotka eivät kutsua ottaneet vastaan. Minulle ensimmäinen oppi ja Jumalan tunteminen olivat yksinkertaisia. Hän näytti ja kertoi: on taivas ja maa. Yöllä valaisevat tähdet ja kuu, päivällä aurinko. Yksinkertaista opetusta. Kiitos Herra, että olen saanut kasvaa yksinkertaisessa suhteessa sinuun.

Tuon hetken ja Lapin-retken jälkeen jatkui koulu. Menin rehtori luo ja pyysin, että kouluun perustettaisiin rukouspiiri. Sain luvan. Piiri kokoontuisi välitunnilla joka päivä kello 12. Olin koulun ensimmäinen uskovainen. Lukuvuoden lopussa luokka oli täynnä. Jumala veti puoleensa, ja moni vastasi myöntävästi: seuraan sinua, Jumala, Henkesi ohjaukseen minua. Tämä ei toteutunut kirjaimen kautta, tai sanojen ja opetusten. Kaikki eteni ja kulki Hengen kehoitukselta.

Tätä samaa olen pyrkinyt noudattamaan elämässäni. Minusta ei, toivotavasti, ole tullut kirjanoppinutta. Olen elämäni varrella tavannut fariseuksia ja kirjanoppineita. En kadehdi heitä, vaikk

ka he ovatkin parempia, viisaampia ja oppiensa vuoksi minua ymmärtäväisempiä.

Herra, se minua kuitenkin ihmetyttää, että kuitenkin tuo Henki teki meidät eläväksi, ja armossaan saimme jatkaa elämäämme. Kelpasimme Jumalalle, mutta emme aina ihmisille. Herrani, pohdin, muistammeko vielä, että sinulle kelpaamme ilman suuria viisauksia ja tekoja?

Muistan Raamattua huonosti ulkoa. Tässäkin monet ovat minua etevämpiä. Hämärästi muistan kuitenkin, että pitkämielisyys on hyve. Ja kehotuksen, ettemme etsisi omaamme emmekä kadehtisi. Ettemme olisi pitkävihaisia ja etsisi omaa etuamme ja parastamme. Ettemme muistelisi kärsimäämme vääryyttä ja hykertelisi: vielä minä näytän!

Keskustelu ja muisteleminen Jumalan kanssa jatkuu. Kysyn Pyhältä Hengeltä päivittäin, kuinka voisin tänään palvella.

Toivotan, hyvä Gospel Riders -kerhon jäsen, Jumalan läsnäoloa elämääsi. Kiitos tulevasta vuodesta.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Jouko Virta, Talven kausivaloja.

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy maaliskuussa 2023. Aineistopäivä on 15.2. 2023. Aineistot on toimitettava Jukka Parkkiselle osoitteella soittaa@gmail.com.

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Jatketaan rukousta ja yhdessä ajamista!

Hiutaleiden kerryttäessä valkoista peittoaan maan päälle motoristin on aika rauhoittua hetkeksi. Tulevan ajokauden reissuja suunnitellaan jo, mutta samalla voin katsahtaa hieman myös menneeseen. Kiitollisena muistan monia hyviä vuosia kerhossa; miten rikasta onkaan ollut tutustua niin moniin teistä ja tehdä matkaa kanssanne. Aika ajoin jostain ilmaantuu aivan kuin yllättäen uusia ystäviä; toisten kanssa taas matkaa on tehty jo lukemattomat öljynvaihtovälit, ja kiintymys vain vahvistuu ja lujittuu kilometrien kertyessä. Ja niitähän kertyy!

Yhteinen kerhomme on käsittämättömän hieno mosaiikkiteos, joka muodostuu lukuisista erilaisista palasista, joilla jokaisella on oma paikkansa kokonaisuudessa. Tai se on kuin kaikenlaisista puista – mielestämme vänköröistäkin – koostuva komea metsä. Vielä osuvampi vertaus taitaa kuitenkin olla tuttu kuva ruumiista erilaisine jäsenineen, jotka sykkivät elämää ja saavat yhdessä monia hyviä asioita tapahtumaan; ainakin, jos ja kun Jeesus Kristus saa olla kaiken päällä.

Yksinään on kyllä hyvä lähteä ajamaan ja rukoilemaan, mutta kuinka merkittäviä ovatkaan yhteiset Rukousajot. Yksinään voi opetella ajotaitoja, mutta miten antoisia ja hyödyllisiä ovat yhteiset ajoharjoittelupäivät. Nuotiolla voi olla joskus hyväkin istua yksin, mutta miten mukava onkaan jakaa makkara-

tikkua ja pizzaeväitä ystävien kanssa. Voisin jatkaa luetteloa vaikka kuinka pitkään; monenlaista on joskus hyväkin tehdä yksin, mutta minä ainakin kaipaen tehdä asioita ja elää elämää yhdessä teidän, ystäväni kanssa.

Mitähän mukaansatempaavaa ja innostavaa Taivaan Isä on meille taas tulevalle ajokaudelle varannutkaan. Ehkä tässä jo talven aikanakin saadaan kokea Herran hyvyttä monien kohtaamisten kautta. Älä jää yksin, tule yhteyteen motoristiveljien ja -sisarten kanssa! Kutsu kaveria kylään, pyydä ajelulle tai kirkkoreissulle, lähtekää yhdessä kerhon tapahtumiin! Jaa eväitä nuotiolla, jaa eväitä repustasi ja sydämeltäsi.

Kiitos ystävydestä ja esirukouksista! Pitkä kauteni kerhon stongassa on lopuillaan, ja vuoden vaihtuessa roolini muuttuu rivijäseneksi. Jatketaan silti rukousta ja yhdessä ajamista! Otetaan viimeistään nyt myös tuleva puheenjohtajamme Ilpo Varha esirukouksiimme, yhdessä Virven kanssa tietenkin.

Siunausta, iloa, rauhaa ja luottamusta! Herra näkee ja tietää.

Mika, ja rakkaat terveiset myös Pikeltä

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 Syyskokousviikonloppu Heinäkalliossa Kangasalla
- 6 Kristuksen kärsimysnäytelmä kutsui Oberammergauhun
- 8 - Luopumisesta ja motorismista
- Minun tarinani
- 9 Ajatuksia aluetoiminnasta
- 10 Strömsössä kaikki sujuu kuin tanssi
- 11 Huoltopäivät Karmel-kodilla
- 12 - Että semmoinen mopoilukesä
- Imatranajo
- 13 Ihmeellinen Itä-Suomen rukousajo
- 14 Uuden puheenjohtajan esittely
- 15 Pastorin palsta
- 16 Alueosastot ja yhteystiedot

Tapahtumakalenteri 2023

Gospel Riders -tapahtumia:

10.-12.3.	Vastuunkantajapäivät, Valkeala	9.-17.7.	Gospel Riders Enduro Tour 2023
15.4.	Kevätkokous	1.-3.9.	GR-naisten Pystymettä mukavuuksilla, Teuva
4.-11.6.	Rukousajo Suomen puolesta (alustavasti)		
7.-9.7.	MOJ Meeting, Mikkeli	Muita tapahtumia:	
		3.-5.2.	MP 23 Moottoripyörämessut

Syyskokousviikonloppu Heinäkalliossa Kangasalla

Päätoimittajan matkassa

Perheemme syyskokousmatka alkoi perjantaina. Ajoimme kahdella Hondalla Kangasalan Heinäkallioon. Navigaattori ohjasi parin kilometrin lisämatkan hiekkatietä, mutta perille päästiin. Nettikuvien perusteella silmät hakivat kartanoa järvenrannalla. Tie kapeni loppumatkalla, ja siitä päätelimme, ettemme saavu ainakaan suureen kartanoon.

Pyörä jäi yöksi hiljaiselle pihalle. Toisen Hondan veimme Lapualle. Suomen Hannu haki meidät lauantaiaamuna Seinäjoelta, jonne yöksi olimme päätyneet. Toinen saapuminen Heinäkallioon olikin jo tutumpi. Pyöriä oli jo piha pullollaan. Kiitoskirkko sai porukat jo hyvin liikkeelle. Kyllä muutenkin täytyy todeta, että koko kesän olivat kerhomme jäsenet innolla mukana joka puolella Suomea. Hienoa.

Kokoukseen kylläisenä

”Hyvä ruoka, parempi mieli” on kestävä kommentti. Ruoka on tarpeen elämän tiellä. Ilman ruokaa ei syyskokoustakaan olisi jaksanut niin hyvin. Kiitos vielä keittiöön näin lehden välityksellä. Syyskokous on toinen kerhon virallisista kokouksista. Syksyllä katsotaan tulevaan vuoteen talouden ja toiminnan suhteen. Henkilövalinnat ovat myös syyskokouksen listalla. Kerhon puheenjohtajan valinta kahdeksi seuraavaksi vuodeksi oli yksi tärkeimpiä kokouksen esityslistan asioita. Mika Saarinen on toiminut pitkään kerhon johdossa. Hän ei asettunut ehdolle. Vapaaehtoista kun tämä

Jouko Virta

Suurin osa kokousväestä saapui paikalle kaksipyöräisellä, osa joutui tyytymään nelipyöräiseen.

harrastamisemme on, ilman palkkaa tai palkkioita toimimme. Erityisesti puheenjohtajan tehtävä on vaativa. Pitää olla aikaa ja hyvä sydämen asenne. Mikin puheenjohtajakaudella saatiin monet asiat ajan tasalle, esimerkiksi tietosuoja ja tietoturva. Kiitos siis Mikalle hyvin johdusta kerhon hallinnosta ja toiminnasta.

Syyskokouksen valintoja

Moottoripyöräkerhon toiminta on monin tavoin vastuullista. Olemme liikenteessä päivittäin. Meidät tunnetaan uskovina motoristeina. Toimintamme kattaa koko laajan Suomen.

Puheenjohtajaksi kokous valitsi Ilpo Varhan. Hallitukseen valitaan jäsenet myös kahdeksi vuodeksi. Joka vuosi osa on erovuorossa ja osa jatkaa edellisenä

syksynä valitun kokouksen mukaan. Hallitukseen valittiin Alpo Toivola, Sointu Kaikkonen ja Jukka Parkkinen. Varajäsenet valitaan vuodeksi kerrallaan. Ensi vuodeksi valittiin Hannu Suomi ja Juha Endén.

Kerhon hallituksen toimintaa seuraavat kokouksen valitsevat toiminnantarkastajat. Tehtävään valittiin Jouko Virta ja Simo Immonen, varahenkilöiksi Jukka Ikonen ja Juha Paronen.

Heinäkallion tapahtuma oli kaksipäiväinen. Lauantaina kokousasioiden jälkeen oli yhdessäoloa. Yhtenäisyys, toistemme tunteminen ja hengellinen rakentuminen on kirjattu myös kerhomme toimintasuunnitelmiin.

Jukka Parkkinen

Jouko Virta

Kiitoskirkossa saarnasi motoristipastori Timo Virtanen

Jukka Parkkinen

Kerholaisia oli paikalla noin 70.

Jukka Parkkinen

Syyskokouspäivä alkoi kiitoskirkolla, jossa vietettiin myös Herran ehtoollista

Jukka Parkkinen

Musiikista vastasivat Kati Hämäläinen (piano) ja Maarit Filppula (kitara)

Jouko Virta

Henkilövalintojen lisäksi syyskokous vahvisti tulevan vuoden toimintasuunnitelman, talousarvion ja jäsenmaksun suuruuden.

Kristuksen kärsimysnäytelmä kutsui Oberammergauhun

Eteläsaksalainen pikkukunta Oberammergau tunnetaan ehkäpä parhaiten kymmenen vuoden välein toistuvasta pääsiäisaiheisesta Kärsimysnäytelmästä. Siellä vieraillee näytelmäkesinä jopa noin 500 000 kävijää. Me teimme sinne moottoripyörämatkan elokuussa 2022.

Kuulin ensimmäisen kerran Oberammergaun Kärsimysnäytelmästä 1971 koulupölkänä uskonnonopettajaltani, joka oli käynyt siellä. Ajatus upposi jonnekin takaraivoon ja unohtui vuosikymmeniksi.

Kesällä 1994 teimme Pentti Puputin kanssa Keski-Euroopan kierroksen ja matkalle osui myös Oberammergau. Vuonna 1998 olimme vaimoni kanssa moottoripyörällä häämatkalla Roomassa, ja sieltä palatessa yövyimme Oberammergaussa. Paikkakunnan erikoisuus valkeni nopeasti, ja päätimme Marian kanssa, että joskus tulemme katsomaan Kärsimysnäytelmän.

Kesällä 2012 tein heinäkuussa yksin moottoripyörämatkan BMW Motorrad Days -tapahtumaan Garmisch-Par-

tenkircheniin. Se oli niin täysi, että edullista hotellihuonetta en kaupungista saanut, mutta kahdenkymmenen kilometrin päässä Oberammergaussa tärppäsi. Samalla sain muistutuksen Kärsimysnäytelmästä.

Siitä puhuttiin Marian kanssa, mutta vuosituhanen taitteessa se ei onnistunut eikä 2010. Kunnas 2018 teimme päätöksen: menemme sinne 2020. Toisin kävi, kun korona sotki kaiken. Monet tapahtumat siirrettiin seuraavaan vuoteen, mutta Oberammergaussa tehtiin järkevä päätös ja siirrettiin tapahtuma kahdella vuodella.

Kärsimysnäytelmän historiaa

Kärsimysnäytelmä-perinne sai Oberammergaussa alkunsa 30-vuotisen sodan (1618–1648) aikana. Paitsi että sota toi tuhoa, sen aikana rotat ja hiiret levittivät ympäri Eurooppaa ruttoa, joka toi erittäin paljon kuolemaa.

Kaiken sen keskellä Oberammergaun asukkaat rukouivat Jumalaa luvaten vuonna 1633: jos ruttoon kuoleminen loppuu, he alkavat näyttellä Kristuksen kärsimysnäytelmää, kuolemaa ja ylösnousemusta. Ruttoon kuolemi-

nen loppuikin pian, ja pappi Joseph Daisenberger kirjoitti alkuperäisen näytelmätekstin Raamattua mukaillen. Ensimmäinen Kärsimysnäytelmä näyteltiin 1634.

Näytelmätekstiä on uudistettu vuosisatojen aikana joi-takin kertoja. Sitä on kritisoitu jopa antisemitistiseksi, mutta syytökset on torjuttu perustel-ten tekstiä tiukasti Raamatun mukaiseksi. Vuonna 1990 pitkäaikainen ohjaaja Christian Stückl poisti tekstistä paljon kritiikkiä saaneet juutalais-vastaiset kohdat.

Kärsimysnäytelmää näyteltiin alun perin kirkon vierie-sellä hautausmaalla, mutta 1800-luvulla näytelmäturisteja alkoi tulla niin paljon, että paikaksi vaihtui nykyisen teatteritalon alue. Välillä sää kohteli yleisöä niin, että vuonna 1900 valmistunut teatteritalo rakennettiin paikalleen.

Koko kylä on mukana

Oberammergaun asukkaat ottavat Kärsimysnäytelmän tosissaan. Näytelmään kelpuutetaan näyttelijöiksi ja suurkuoron laulajiksi vain vähintään 20 vuotta kunnassa asuneita henkilöitä.

Valmistautuminen alkaa jo edellisen vuoden alussa, jolloin rooleihin valitut mies-

Yövyimme puolessa välissä Saksaa Bad Brückenaussa mo-toristihotelli Deutsches Hausissa 7-tien varrella vähän Fuldan alapuolella.

Teatteritalon julkisivulle oli laitettu näytelmän isot mainoslakanat. Valtavan talon pääovesta pääsi vain näytelmä-museoon, katso-motiloihin oli yhteensä kymmenen ovea sivustoilla.

näyttelijät alkavat kasvattaa partaa, ja tukat saavat kaikilla näyttelijöillä kasvaa pitkäksi.

Näytelmäkesä kestää toukokuun puolivälistä lokakuun alkuun. Sinä aikana järjestetään 102 näytöstä (2022). Kun teatteritalossa on 4500 istuinpaikkaa, päästään kesän aikana liki puoleen miljoonaan kävijään.

Oberammergau elää vahvasti näytelmän mukana, ja nykyinen pormestari Andreas Rödl muistuttaakin, että näytelmäkesä tuo kymmeneen vuoteen suurimmat tulot kuntaan.

Näytelmän alussa ohjaaja Christian Stückl kertoi tapahtuman syntyhistorian. Yleisö kuunteli kiittävän hiljaisuuden vallitessa. Hiljaisuus syveni käsin kosketeltavaksi Stücklin alkupuheenvuoron viimeisissä sanoissa: "Eikä pyhän lupauksenannon jälkeen yksikään kuntalainen kuollut ruttoon."

Näytelmä alkoi Jeesuksen ratsastaessa aasilla Jerusalemiin palmusunnuntaina. Tapahtumissa oli mukana iso kirjo tuon ajan kotieläimiä kanoista vuohiin, lampaista aaseihin ja hevosiin, kyyhkyläisiin unohtamatta. Olipa siellä kameleitakin!

Raamatun kertomukseen toivat syvyyttä tapahtumat Suuren neuvoston edessä. Siinä Joosef Arimatialainen kiivaalee ylipappien ja oppineiden kanssa Jeesuksesta.

Yli viisituntinen näytelmä huipentui pimenevässä Oberammergaun yössä, kun Jeesus huusi ristillä kuolemansa hetkellä. Valot sammuiivat teatteritalon katsomossa. Avoin, kattamattoman näyttämön yllä näkyi vain tähtiä.

Loppu on raamatunhistoriaa. Risti jäi tyhjänä seisomaan näyttämölle.

Vaikuttava kokemus

Meille Passionspiele oli upea, puhutteleva näytelmä, joka toi lisää syvyyttä pääsiäisajan tapahtumiin. Sen lisäksi minuun teki vaikutuksen käsittämättömän upea kuoro! Ihmettelin, miten laajalta alueelta laulajat oli haalittu, mutta majapaikkamme emäntä Christine Magold vakuutti, että kaikki näyttelijät ja kuorolaiset ovat oberammergaulaisia.

Kuulimme, että näytelmään

Oberammergaun keskustan taloissa on paljon seinämaalauksia, joiden aiheet liittyvät historiaan ja kärsimysnäytelmään. Huomaa teksti "Anno Domini 1633".

Otimme Marian kanssa selfien teatteritalon edustalla.

osallistui 235 näyttelijää ja 124 kuorolaista. Heidän lisäksi oli tietysti iso orkesteri, 133 soittajaa sekä tekninen ja muu teatterihenkilökunta, noin 200 henkeä. Huikkea

määrä lahjakkuuksia vain noin 5000 hengen pikkukunnasta!

Me kiitimme taivaan Isää siitä, että saimme tämän Passionspiele, Kärsimysnäy-

telmä -elämyksen nähdä ja kokea. Se oli meille sellainen kerran elämässä -kokemus.

Teksti ja kuvat:
Juhani Partanen

Teatteritalo oli näyttämön kohdalta avoin. Näytelmä tapahtui siis avotaivaan alla, verhon takana oli lähinnä vain kulissirakenteita. Näytelmän ensimmäisen näytöksen jälkeen oli kolmituntinen ruokailutauko, toinen näytös päättyi vähän ennen kello 23:a.

Luopumisesta ja motorismista

Raamatussa puhutaan monesta erilaisesta luopumisesta. Jotkut niistä, kuten vanhurskaudesta tai Herrasta luopuminen, aiheuttavat meille eron Jumalasta. Sanan kehoitus luopua synnistä puolestaan avaa meille mahdollisuuden Jumalan yhteyteen.

Sanassa kerrotaan opetuslastenkin luopuneen monista asioista, jopa niin, että Jeesusta seuraamaan lähtevät jättivät kaiken. Mahtoiko kaikkeen kuulua myös perhe, ystävät, toimeentulo tai asema?

Luopumisen kohtaaminen

Mitä pitempään elämme, sitä useammin todennäköisesti joudumme kasvokkain luopumisen kanssa. Tulee tilanteita, jolloin joko vapaaehtoisesti tai ikään kuin pakotettuna joudumme luopumaan jostakin. Sairauden tai vammautumisen seurauksena emme enää pysty toimimaan kuten aikaisemmin. Läheisen tai ystävän kuolema aiheuttaa tuskaistakin luopumista. Luopumisen prosessiin joudumme myös, kun lapsemme itsenäistyvät ja muuttavat pois kotoa. Eläkkeelle jääminen voi aiheuttaa luopumisen kirvelä sisimmässä. Ikääntyminen tuo tullessaan rajoitteita ja luopumista.

Varmaan moni meistä on joutunut kohtaamaan erilai-

sia irtipäästämisen tilanteita, joista jää haavoja ja arpia. On ollut luopumiskriisejä, joiden läpi on selvinnyt ehjemmin, ja toisenlaisia, joiden kipu vielä kaihtaa sisimmässä.

Motoristin elämään tulee luopumisen aikoja myös tähän harrastukseen liittyen. Olin aiemmin kuullut motoristisisarilta kaihoisia huokauksia omasta pyörästään tai ylipäättään motorismista luopumisesta. Kirpaisevia pistoksia saattoi tulla vielä pitkänkin ajan kuluttua. Kuinka ollakaan, reilu vuosi sitten huomasi itse olevani tuossa kirvelässä luopumisprosessissa.

Halki Euroopan Israeliin asti

Aloitin moottoripyöräharastukseni kypsyssä keskiässä. En ollut koskaan ollut edes kyydissä, saati itse ajanut tuollaisella kaksipyöräisellä härpäkkeellä. Ensimmäinen kesä sujui mukavasti Mikan kyydissä. Seuraavana kesänä haimme minulle Ruotsista kevyen kaksipuolikkaan Hondan, turkoosi-punaisen. Sillä oli hyvä harjoitella ajamista.

Toisen ajokauteni aikana Nixu vaihdettiin kuusipuolikkaaseen Bemariin, punaiseen sellaiseen. Sillä ajelin yli kymmenen vuotta ja osallistuin moniin ajeluihin

Minun tarinani

Jeesus tuli elämäni elokuussa 1993. Aviomies tuli elämäni elokuussa 1997. Moottoripyörä tuli yhteiseen elämäämme vuonna 2002. Uskaltauduin heti kyytiin. Suzuki GSX 750F:n takapenkki-läisen kiinnipitokahva oli selän takana keskellä. Jännitin mukanaoloa niin, että puristin kahvasta, ja vartin päästä olivat kädet ja niska ihan jumissa. Taukoja piti pitää usein. Kaarteissa kallistus meni heti nappiin, kun olin saanut ohjeen: ”Istu kuin olisit pultattu satulaan kiinni, ja kun pyörä kallistuu, et kallista itseäsi erikseen vaan saman verran kuin pyöräkin, toisin sanoen olet vaan.” Ja siitähän se lähti.

Takana kyydissä voi ihailla maisemia, kauniita suomalaisia metsä- ja järvimaisemia, taloja ja pihvoja. Siellä voi tuokutella, rukoilla ja jutella aviomiehen kanssa. Kypäräpuhelimien kautta saan tietoa, milloin ohitellaan edellä ajavia, tai tulee kuoppa tai kohouma tiessä. Kuljemme melkein kaikki ajot yhdessä, ja olen ollut monesti se, joka haluaa lähteä ajelulle ensin.

Jouni liittyi Gospel Riders -kerhoon heti pyörän saatuaan, minä vasta vuonna 2015. Olimme silloin muutaneet Orimattilaan ja menimme mukaan Lahden GR-porukkaan.

niin Suomessa kuin ulkomaillakin. Kiersin Mikan ja kerhokavereidemme mukana 7xSF-operaatioissa seitsemänä vuotena, niin sateessa kuin paisteessa. Olin mukana omalla pyörälläni myös tuolla niin ikimuistettavalla Israeliin matkalla: nelisen viikkoa Euroopan halki Israeliin rakkaiden GR-sisarten ja -veljien kanssa. Se matka oli huippukohta motoristin elämässäni.

Enkö olekaan motoristi

Näiden vuosien aikana moottoripyörällä ajaminen oli minulle kuitenkin jonkin sortin sinnittelyä oman osaamiseni ja mukavuusalueeni rajoilla. Huomasin, että ajaminen ei tuottanut minulle sellaista iloa ja nautintoa, jota saatoin nähdä kanssamatkaajieni kokevan.

Ja sitten saapui väsymys. Jos ajaminen on enimmänsä aikaa taistelua itsensä kanssa, se pienikin liekki sammuu. Niinpä omalla pyörällä ajaminen väheni ja väheni. Luopuminen ’mie ajan ite’-motoristi-identiteetistä aiheutti pettymyksen ja epäonnistumisen kärvistelyä ja porukasta ulkopuoliseksi jäämisen tunnetta. Prosessi vain hankaloitui, kun samaan syssyyn iski ikäkriisi omine luopumisen tunteineen.

Luopumiseni eteni niin, että viime vappuaattona punainen Bemariini lähti enska-ajosta kiinnostuneen motoristisisa-

ren koekäyttöön. Se pienen pienikin ajatuksen häivähdys, että ’jos vielä kuitenkin’, heltisi mielestäni. Onneksi ostajaehdokas innostui enskailusta sen verran, että halusi ostaa pyöräni. Se auttoi minua laittamaan pisteen tähän luopumiseen. Elo-syyskuussa prosessoin ’takaisin kyytiläiseksi takapritsille’ -muutosta. Sieltä Mikan selän takaa katselin ohikiitäviä metsiä, peltoja ja järviä ja tuulettelin pettymyksen tunteita pois. Tein tilaa ajatukselle, että kyllä kyytiläisenäkin on motoristi. Jopa kiitollisuus siitä, että minun on mahdollista kavuta sinne takatarakalle, saavutti minut.

Tärkein kirkastuu

Näinhän se on: joskus ajatus kirkastuu luopumisen myötä. Eihän meitä määrittelee ulkoinen olemus – ajanko itse, olenko kyydissä, kuljenko autolla – vaan se, mitä sisimmässämme on. Kun emme luovu Jeesuksesta, vaan pysymme hänessä, on meillä paras osa, olimmepa minkälaisessa prosessissa tahansa.

Kerhomme koostuu sen verran sekalaisesta joukosta ihania sisaria ja veljiä Kristuksessa, että ei ole väliä, millä härpäkkeellä ajelee. Aina on tervetullut! Tulethan sinäkin taas mukaan yhteisiin koontumisiimme.

Pike Saarinen

Mika Saarinen

Päivi Karjunen on tyytyväinen kyytiläinen. Nykyisen KTM:n takasatula on osoittautunut erinomaiseksi.

Pitempiäkin reissuja

Suzukin jälkeen meillä oli pari BMW:tä, ja tällä hetkellä KTM 1290 Superduke GT.

Nyt on takapenkkiäisen hyvä olla, sillä minun peppuni ei puudu juuri ollenkaan. Se tuli testattua kahden viikon reissulla Saksassa ystävä-

pariskunnan kanssa. En ollut kokenut niin pitkää yhtäjaksoista ajoa aiemmin.

Saksassa mutkateitä riitti. Emme ehtineet Alpeille, mutta Pohjois- ja Keski-Saksan kyläteitä tuli ajettua. Rajoitamaton moottoritietäkin ajoimme. Rajoituksena tuli vastaan sivulaukuille asetettu 180 kilometriä tunnissa. Vähän ylitimme sen, mutta en edes tajunnut nopeutta. Moottoripyörät kiihtyvät niin nopeasti ja vaivattomasti verrattuna autoon, tai ainakin minun autooni. Ajoimme Saksan teillä noin 300 kilometriä päivässä. Tavoitteena oli nähdä ajamisen lomassa linnoja, automuseoita ja moottoripyörämuseo. Nürburgring-rata piti ajaa yhdessä, mutta harmiksemme se oli sinä iltana varattu vain autoille.

Kotiinpäin tullessa tapasimme Travemündens satamassa

pari suomalaista nuorta miestä. Meillä oli siinä vaiheessa takana noin 2600 kilometriä, heillä yli 5000! Kauhistuin. Pojat eivät ole muuta tehneet kuin ajaneet koko ajan, kun me esimerkiksi hurvittelimme huvipuistossa. Minulle meidän tapamme reissata on mieleisempi.

On kiva tavata samanhenkisiä uskovia motoristeja Gospel Riders -kerhon tilaisuuksissa. Onneksi minutkin lasketaan motoristiksi, vaikka en ole kiinnostunut itse ajamaan pyörää. Laitan ylpäänä kerhomerkillä varustetun nahkaliivin ajotakin päälle ja sitten ajoon. Tapaamisiin siskot ja veljet! Jeesus kansanne!

Päivi Karjunen
Orimattila

Ajatuksia aluetoiminnasta

Gospel Riders -kerhon toiminta perustuu hyvin pitkälle siihen, mitä tapahtuu alueilla. Toimintaa pitävät yllä kerhon jäsenet. Alueiden aktiivisuus on jäsenten vapaaehtoisen toiminnan varassa. Kerholla ei ole palkattua henkilöstöä. Emme maksa päivärahajoja tai palkkioita. Kaikki on lähinnä sydämen asiaa, henkilökohtaisen innon varassa.

Teemme tämän kaiken yhdessä

Suomi on jaettu alueosastoihin, joille on nimetty aluevastaavat. Heidän tehtävänsä ei ole määritelty tarkasti — että on pakko tehdä ja toimia tietyllä tavalla. On suuri kiitoksen aihe, että erilaisiin tehtäviin on aina löytynyt vapaaehtoisia.

Toiminnan vastuu ei kuitenkaan lepää yksin vaikkapa aluevastaavan harteilla. Kerhomme on järjestänyt monia hienoja ja isojakin tapahtumia. Olemme myös olleet mukana toisten toimijoiden tapahtumissa: kirkot, messut ja vierailut esimerkiksi ripareilla. Isotkin tapahtumat ovat saaneet alkunsa jäsenten ideoista. 7xSF oli huikea tapahtumien sarja seitsemänä vuonna. Viime vuosina on

ollut muun muassa Itärajan rukousajo ja Enduro Tour.

Olen usein sanonut, kerho on sen jäsenet. Kerho on jäsentensä näköinen ja toiminta jäsenten varassa. Olen joskus kuullut vienon äänen: meillä ei ole toimintaa. Toimintaa on, kun kerhon jäsen on innokas.

Kun on intoa, matka ei ole pitkä

Olen toiminut omalla alueellani Kaakossa aluevastaavana. Meillä on tavoitteena järjestää ajokaudella toimintaa joka viikko. Viikkoajelut ovat tiistaisin, lisäksi muu toiminta. On alueita, joille on nimetty erikseen ajovastava tai road captain. Kaakon alueella tämä vastuu on ollut itselläni. Ajoreitin järjestäminen joka viikolle ei ole ongelma, jos alueen motoristit ovat mukana. Onneksi Kaakossa jäsenet ovat kiitettävästi mukana. Alueellamme on jäseniä noin 30. Välimatkaa tulee Loviisasta Vaalimaalle sata kilometriä ja Taavetista Kotkaan vähän alle sata. Etäisyyksiä on. Noin 10–15 jäsentä ovat kuitenkin kokeneet, että kavereita on mukavaa tavata, ja he ovat lähteneet viikoittain ajeluun.

Hienoa. Eli aktiivisuus on kiinni jäsenten halusta lähteä, järjestää ja osallistua.

On myös alueiden yhteisiä tapaamisia. Niihin osallistuminen voi tarkoittaa 200–250 kilometrin iltajouluun. Tavoitteena on kuitenkin kotiin hyvissä ajoin, yleensä iltayhdeksään mennessä.

Terveys ja ikä tuovat omia rajoituksiaan toimintaan. Omat voimani eivät enää riitä koko päivän pituiseen ajoon. Nuorena kaikki onnistui vetreämmin.

Ajetaan, tavataan ja rukoillaan!

On hyvä, että kerhoon liittyy koko ajan uusia jäseniä. Toivottavasti lähdet rohkeasti mukaan. Uusi tai vanha jäsen

— jokainen on arvokas. Ole mukana voimesi ja mahdollisuuksiesi mukaan. Jokaisella alueella on uskollisia jäseniä, elämä motoristina on fyysistä. Kristityn motoristin maailmassa on aina hengellisyys mukana.

Kaikkien jäsenten ei tarvitse omistaa pyörää. Tiedostan aina alueen toiminnassa ja liikenteessä, että on jäseniä, jotka muistavat tuoda kerhon asioita Jumalan eteen. Kiitos. Se, että on mukana henges- ja rukouksessa, on myös tärkeä Gospel Riders -toiminnan ylläpitäjä.

Tehdään yhdessä hieno ajokausi alueilla 2023. Kiitos kerhon jäsenyydestä!

Jukka Parkkinen
Kerhon perustajajäsen

Strömsössä kaikki sujuu kuin tanssi

Toissa kesänä suuntasimme perheemme pyörät Länsi-Suomeen ja siellä Vaasaan. Kaupunki on täynnä mielenkiintoisia paikkoja tutkittavaksi. Yksi niistä on Strömsö, jossa on kuvattu jo 20 vuotta suosittua makasiinityyppistä tv-ohjelmaa. Sarjassa yli sata vuotta vanha huvilan idyllisessä miljöössä hoidetaan puutarhaa, kokataan, nikkaroidaan ja askarrellaan kaikkea ihanaa. Kaikki sujuu tietenkin ilman ongelmia.

Todellisessa elämässä kaikki ei tosiaankaan mene kuin Strömsössä. Kakuista

tulee välillä pannukakkuja, rikkaruohot valtaavat puutarhat ja monet haaveet jäävät toteuttamatta. Elämään kuuluu myös kaikenlaisia vastoinkäymisiä. On sairautta, työttömyyttä, ihmissuhteiden rikkoutumisia ja niin edelleen. Elämän polku on vuorottaista ylä- ja alamäkeä, sivupoluista puhumattakaan.

Onneksi kristittyinä voimme luottaa siihen, että kaikki kuitenkin lopulta menee hyvin. Myös vaikeuksien keskellä kummasti Taivaan Isä lähettää "enkeleitä" ikävänoloisen polun varrelle. Mi-

Strömsö sijaitsee Västervikissä kymmenen kilometrin päässä Vaasan keskustasta. Huvilalla järjestetään opastettuja kieroksia, mutta meille motoristeille omatoimiretki sopi paremmin.

nulle sellainen oli uskovainen huonekaveri joutuessani sydämen rytmihäiriöiden takia elokuussa Jorvin sairaalaan yöksi. Tämä nainen tunsin hyvin gospeliderit One Way Missionin lastenleiriltä, jossa Gospel Riders oli mukana kyyditsemässä venäläisiä lastenkotilapsia Espoon Kalvikissa. Rytmihäiriö osoittautui jälkikäteen vaarattomaksi. Toivottavasti venäläisten lastenkotilasten kyydityskin on

joskus vielä mahdollista.

Vaasasta matkamme jatkui upeaan Merenkurkun saaristoon, ja Strömsöstä mukaan tarttunut aurinko paistoi loppumatkan. Nautimme siitä täysin rinnoin, kun edelliskerralla Merenkurkun saaristovierailulla vettä satoi joka päivä, ja lämpötila oli alle kymmenen astetta heinäkuussa.

Sonja Hellén-Nieminen

Suksien uusi elämä Strömsössä.

25.–27.11.2022

Huoltopäivät Karmel-kodilla

Tänä vuonna kerhossamme järjestettiin Motoristin huoltopäivät kahdesti. Ensimmäiset olivat keväällä ja toiset nyt alkutalvesta. Molemmat tapahtumat olivat 50 vuotta täyttäneen Karmel-säätiön ylläpitämässä Karmel-kodissa Hämeenkyrössä. Paikka sopi tarkoitukseen loistavasti, ja uuden lumen kuuraamat puut ja vanha maalaismiljö henkivät historiaa.

Perjantain ohjelma alkoi majoittumisen ja ruokailun jälkeen salissa musiikilla ja rukouksella. Saimme myös jakaa tuntojamme ja asioita sydämeltämme. Vielä iltapalan jälkeenkin monet jatkoivat keskustelua pitkään. Eihän sitä malttanut mennä nukkumaan, kun tapasi paljon tuttuja pitkästä aikaa. Uusiakin tuttavuuksia syntyi illan aikana. Päivillä oli 38 osallistujaa Etelä-Pohjanmaan, Savon, Jyväskylän, Satakunnan, Turun, Tampereen, Hämeenlinnan, Lahden, Keski-Uudenmaan ja Helsingin alueilta.

Katse Kristukseen

Myös lauantai alkoi ylistyksellä ja rukouksella. Siinä palvelivat Annika ja Jukka Tuomivaara. Heidän lisäksi kitaraa soitti Mika Saarinen ja cajon-rumpua Jouni Karjunen. Laulussa olivat mukana Kirsti Puputti ja Päivi Karjunen.

Aamunavauksessa Eija Jääskeläinen jakoi Raamatun sanaa Paavalin kehotuksen pohjalta: "Vapauteen Kristus meidät vapautti." Miten päästä kuolemasta elämään ja vapauteen vankeudesta sekä menneisyyden orjuudesta?

Eija kertoi, miten he seurakunnan kanssa olivat järjestäneet Varkaudessa koulu-laisille koko viikon kestävästä raamatullisen vaelluksen, johon osallistui noin 200 oppilasta opettajineen.

Eijan jälkeen Anja Syrjä lausui kirjoittamia runoja, joita hän on vuosien varrella tehnyt jo kahden kirjankin verran. Runot olivat vahvasti Jumalan sanaan ja sanomaan perustuvia ja voimallisesti esitettyjä.

Pike Saarisen vetämissä silly gameseissa oli menoa ja meininkiä, ja ilo ylimmillään.

Sanan leipää

PeeTee Juntumaa piti raamattutunnit juutalaisten juhlista, jotka kuvastavat Jumalan valtakuntaa ja ilmentävät pelastussanomia. Esillä olivat pasuunansoiton päivä, joka on samalla juutalaisten uusivuosi, sekä lehtimajanjuhla. Mielenkiintoinen aihe innoitti tutkimaan lisää.

Lounaan jälkeen Pike Saarinen kertoi Raamatusta kertomuksen, jossa Jeesus lähti opetuslastensa kanssa veneellä järven toiselle rannalle, ja järvellä nousi myrsky. Opetuslapset herättivät Jeesuksen ja kysyivät: "Etkö välitä, että me hukumme?" Jeesus tyyntynyt myrskyn, mitä opetuslapset suuresti

ihmettelivät. Maistelimme ja mutustelimme kertomusta pitkään eri näkökulmista. Tällainen tapa tutkistella Raamatua elävöitti tekstiä ja jäi hyvin mieleen.

Pike johti myös hauskat silly gamesit, joiden aikana naurua riitti niin osallistujilla kuin katselijoilla.

Päivällisen jälkeen PeeTeen opetus jatkui aiheesta suuri sovituspäivä. Se johtaa ajatukset suoraan Jeesukseen ja Golgatan ristin uhuriin. Lopuksi saimme viettää yhteistä ehtoollista, johon myös Karmel-kodin henkilökunta iloiten osallistui.

Illalla saunottiin, jonka jälkeen jutustelu jatkui taas monilla yömyöhään iltapalapyö-dän ääressä.

Langat yhteen

Sunnuntain aamuohjelmassa oli viikonlopun yhteenvetoa, ylistystä ja rukousta sekä mahdollisuus jakaa ajatuksia siitä, mitä oli viikonloppuna saanut tai kokenut.

Moni oli tullut tapahtumaan työviikon väsyttämänä, mutta lähti kotimatalle virkistyneenä ja vahvistuneena yhteisestä uskosta ja ystäväistä, jotka kulkevat rinnalla ja muistavat rukouksin.

Kai Suonoja

Musiikki on tärkeässä osassa Gospel Riders toiminnassa.

Karmel-kodilla pidetään esillä Israel-asiaa ja autetaan juutalaisia

Hämeenkyrössä sijaitsevalla Karmel-kodilla on tehty työtä Israelin ja sinne palaavien juutalaisten hyväksi. Venäjältä Israeliin palaavia juutalaisia on saanut majoittua siellä, ja holokaustin kokeneita juutalaisia on voinut lomaila Karmel-kodin rauhallisessa ympäristössä veiloituksetta. Moni kibbutsilta suunnannut suomalainen on saanut siellä opastusta tulevaa matkaansa varten. Aiemmin Karmel-koti oli hyvin omavarainen viljan, lihan, maidon sekä kananmunien suhteen. Pelloilla laidunsi 160-päinen lammaslauma vuohien ja lehmien lisäksi.

K.S.

Että semmoinen mopoilukesä

Olen ollut Gospel Riders -moottoripyö-
rakerhon jäsen noin kymmenen vuotta.
Aikaan liittyy runsaasti erilaisia tapahtu-
mia. Siitä, kuinka tulin liittyneeksi Gospel
Ridersiin, kirjoitan toisella kerralla.

Kulunut kesä 2022 on muodostunut
monessa mielessä aika erikoiseksi.
Olen käynyt ajamassa vain kaksi kertaa.
Se ei tee kesästä poikkeuksellista. Vä-
hiin ajokertoihin jääneitä kesiä on muita-
kin, joskin tämä on kuitenkin tämän alan
ennätys.

Palataan ajassa hiukan taaksepäin,
vuoteen, jolloin 7xSF -ryhmä järjesti
koko päivän kestävä tapahtuman Lah-
den satamaan, Lahti Aqvan edustalle.
Rannassa oli väkeä, moottoripyöräilijöi-
täkin. Tapahtumapaikalla oli äänentois-
tolaitteet ja muu tarpeellinen. Esiintyjä,
puhujia tai laulajia astui esiin tunnin vä-
lein. Minäkin tarjouduin laulamaan itse
tekemäni laulun "Kahden tekonivelen
motoristi". Säestäjänä oli Uffe, mainio
muusikko, jonka soittotaitoa olen usein
kadehtinut. Annoin Uffelle lauluni sanat
ja nuotit ja pyysin häntä säestämään.
Kohtasin yhden elämäni suurimmista yl-
lätyksistä. Uffe katsoi paperia ja sanoi:
"En minä tunne nuotteja." Tilanteesta
selvittiin niin, että lauloin laulua Uffelle,
joka sitten ilmasta nappasi nuotit. Häm-
mästyttävää! Tätä koomista tilannetta
muistelimme Uffen kanssa tämän kesän
MOJ Meetingissä kylpylän porealtaassa.

Sain laulun sanat ja nuotit eräänä
kesäisenä päivänä ulkona istuessani.
Minulla oli silloin kaksi tekoniveltä, jot-
ka mahdollistivat skootterilla ajamisen.

Nyt on aikaa kulunut ja tekoniveliäkin jo
neljä. Alkukesän toisella mopoilukerralla
sain ennestään kipeään polveeni täräyk-
sen, kun skootteri kaatui. Hyppäsin pois,
mutta pyörä sai lyötyä polven sivuun.
Kivun asetuttua alkoi tuntua, ettei ajami-
nen ole turvallista. Niinpä teimme pojan
kanssa sellaisen kesän mittaisen vaih-
don, että minä käytin hänen kyynärsau-
vojaan, ja hän käytti minun skootteriani.
Sitä käyttäessään hän teki siihen myös
täydellisen huollon. Selvisi, että variaat-
tori oli täysin jumissa. Se selittää, miksi
minun ajamiseni on ollut niin hankalaa.
Kaikki syyt vaikeuksiin eivät olekaan ol-
leet minussa.

Kesän aikana polven kunto on heiken-
tynyt kovaa vauhtia. Olen ollut syrjä-
stäkatsojan asemassa. Silläkin paikalla
voi kuitenkin rukoilla toisten puolesta,
iloita luonnosta ja käyttää käsiään eri-
laisten käsitöiden tekemiseen. Kunnon
heiketessä kulkevat ajatukset myös nii-
hin, joilla terveys rapistuu kohti loppua.
Itselläni on edessä leikkauksen tuoma
toivo jalan ja liikkumisen paranemisesta.
Uskon ja toivon, että ensi kesänä pää-
sen ajamaan skootterillani myös muiden
GR-siskojen ja -veljien kanssa.

Lauluni on vanhentunut ja kaipaisi päi-
vittämistä. Jonakin päivänä ehkä saan
uudet sanat ja sävelet. Siihen asti ja sen
jälkeenkin jääme Isän turvallisiin kä-
siin.

Siunauksen toivotuksin,
Pirjo Korremäki, Hollola

Kahden tekonivelen motoristi

1. Olen kahden tekonivelen motoristi.
Tähän johti puinen risti.
Se kaukana mäelle nostettiin
ja mies siinä surmattiin.
Jumalan Poika Jeesus
kuoli ristillä kärsien.
Hän vei puulle synnit
meidän kaikkien.

2. Olen kahden tekonivelen motoristi.
Ajan punaista Hondaa iloiten.
(Nykyään hopeista Hondaa)
Kerron sanomaa elämän tiestä.
Se auki on kaikille.
Ei Jeesus jäänyt hautaan.
Hän voitti kuoleman.
Usko Häneen pelastaa
jokaisen kulkijan.

3. Olen kahden tekonivelen motoristi.
Jatkan matkaani riemuitten.
Honda hyrrää, tie taittuu,
kuljen saatossa enkelien.
Kun kerran mopo pysähtyy,
en huolta kannan, en.
Pääsen luokse taivaan Herran.
Hän ristillä lupasi sen.

Imatranajo

Gospel Riders -motoristit oli kutsuttu
mukaan Imatrankosken kirkolle Imatra-
najan aikaan 2. heinäkuuta. KymiRingin
tapahtuma oli peruttu, joten Imatranajo
jäi kesän ainoaksi suureksi moottoripyö-
rärheilutapahtumaksi.

On hienoa, että kerhomme tunnetaan
luotettavana kumppanina järjestettäes-
sä seurakunnallista ohjelmaa kisaylei-
sölle. Kirkko on kisa-alueella, ja katsojat
kulkevat sen ohi. Tämä tarjoaa oivan
mahdollisuuden kohdata ihmisiä. Kah-
via ja lettuja oli huutoetäisyydellä ohi
käveleville. Tehokas kohtaamisaika jää
10–20 sekuntiin. Viestin pitää olla lyhyt
ja ytimekäs.

Tavoitimme tuhansia ihmisiä. Seura-
kunnan vapaaehtoiset hoitivat letut ja
juomat. Moni pysähtyi ja sai virkistys-
tä. Allekirjoittanut tarjosi musiikkia. Sitä
kuvattiin puhelimitse ahkerasti, ja videot
lähtivät leviämään.

Jukka Parkkinen

Kerhon Itäalueen tehokaksikko Kari ja Tiina Seitoja. Johanna ja Jukka Laakkonen
sekä minä JP Whistlerin roolissa. Vastasimme kysymyksiin ja kuuntelimme, mitä ih-
misillä oli sydämellä. Jaoimme myös Tässä on tie -lehtiä.

Ihmeellinen Itärajan rukousajo

Perin merkityksellinen ja perusteellinen oman elämän oppikoulu — näillä sanoilla voin lyhyesti kuvailla Itärajan rukousajon hedelmällistä antia.

Mukaan pääsystäni rukousajolle meinasi tyssätä tykkäänään. Maalahdesta Kouvolaan kerkesin porhaltaa tukka putkella, mutta annas olla: Hondani takalaakeri teki laupeuden sunnuntailähtöpäivän aamuna. Ehdin jo tovin myidä maitani, niin suuri ja syvä oli pettymys.

Mutta Jumalalla oli tilanne koko ajan hanskassa. Ystäväperheen isäntä lainasi auliisti katupyöräänsä rukousajolle, joka siinä aamun hirveässä härdellissä oli näyttänyt osaltani kutistuvan olematomaksi. Kiitollisuudellani ei ollut rajoja, kun Jumala kuitenkin salli minun päästä mukaan tähän aivan ainutlaatuiseen rukousajoon – ja olin vielä soraryhmässä katupyörällä.

Iloa ja itkua, syystä ja toisesta

Koin valtavaa kristittyjen yhteyttä ja rukouksen voimaa. Kerta toisensa jälkeen sain hämmästyä, kuinka luontevasti esimerkiksi sairaan tai kipuja valittelevan puolesta rukoiltiin. Juuri näin Jumalan perheessä tuleekin toimia! Jokailtaiset hartaudet olivat myös mieleenpainuvia. Sain itkeä matkan aikana monen monituista kertaa. Ilosta siksi, että koin olevani aivan etuoikeutettu tähän sakkiiin ja siunattuun reissuun – ja surusta siksi, että iloni mukanaolosta päättyisi torstai-aamuna.

Velvollisuutenani oli ajaa Etelä-Pohjanmaalle lastenleirin vetäjäksi, ja kaikkina päivinä kapinoin kipeästi Jumalaa vastaan. Keksinkin liudan hyviä syitä olla menemättä lastenleirille, jotta voisin olla

mukana loppuun asti. Tällä ”rukousleirillä” oli niin hyvä olla, enkä millään — niin millään — olisi halunnut lähteä kesken. Lastenleirimotivaationi oli täysi nolla, ja sitä mukaa kun lähtöpäivä lähestyi, kulmat menivät yhä enemmän kurttuun. Ei kai Jumala tosissaan halunnut minun lähtevän tästä huipusta joukosta jollekin tylsälle lastenleirille? Porsaanreikää ei tuntunut löytyvän, ja arvasin katkeruuden nostavan pian päätään.

Sana Herralta muutti asian

Tilanne eskaloitui keskiviikkoiltana Raateentiellä, kun mieli maassa lampsin majapaikkamme keittiöön. Siellä kävin pappi Timo Suutarin kanssa seuraavanlaisen keskustelun:

- No mutta, miksikäs on neidillä huuli rullalla?

- No kun pitää huomenna lähteä lastenleirille, vaikka en millään halua sinne, vaan haluaisin olla täällä (ja sitten rupeusin itkemään).

- Hallelujaa! Kiitos Herralle, että lähdet lastenleirille!

- No hö, mitä kiitettävää sinä tässä näet?

- Etkö sinä tiedä, että Herran elopeliloille mennään itkien?

Tämän lyhyen ja ytimekkään keskustelun jälkeen katkera vaikerrus vaimeni, ja kykenin hyväksymään velvollisuuteni. Vaikka olin surullinen joutuessani jättämään joukon, tuntui, että olin saanut sanan Herralta lähimmäiseni kautta, eikä enää kannattanut kapinoida Jumalan tahtoa vastaan. Onneksi meidän Herramme kestää lastensa ymmärtämättömät kiukuttelut.

Itärajan rukousajo oli suuri ilo ja elämys.

Kaikki kääntyi parhain päin

Koko kotimatkan rukoilin Jumalaa näyttämään ja vahvistamaan lastenleirillä, että oli oikein ja Jumalan tahdon mukaista toimia näin. Ja kyllä, kaikista kiukutteluista ja kommervenkeista huolimatta Herra piti huolen alusta loppuun asti, ja vahvisti paikkani ja tehtäväni lastenleirillä.

Herralla, joka hommaa lainapyörän rikkimenneen tilalle, on varaa kasvattaa lastaan vaikka Raateentielle asti, jotta tottelevaisuutta vaativa oppi menisi perille. Herran tie on paras ja yltäkyläisin tie, ja se on usein höystetty kyyneliillä.

”Jumala itse vaikuttaa teissä tahtomisen ja tekemisen, että hänen hyvä tahdonsa tapahtuisi.” Fil. 2:13.

Rukousajosta kiitollisena,

Maarit Filppula
från Malax

Karttaa piti tutkia tarkkaan varsinkin syrjäisemmillä etapeilla

Uuden puheenjohtajan esittely

Ilpo Varha valittiin Gospel Riders -kerhon puheenjohtajaksi vuosiksi 2023–2024. Esitimme hänelle muutaman kysymyksen.

Sinut tunnetaan Harrikka-motoristina. Miten päädyit tähän merkkiin?

Ajelin 1990-luvulla Hondilla, mutta olin ollut jo vuosia ilman pyörää, kun perheeseen alkoi syntyä lapsia. Toimin silloin kuorma-automyyjänä, ja eräs autoilija soitti ja kysyi, otanko Harrikan vaihdossa kuorma-autoon. Ajattelin heti, että miksi-käs ei, voisihan sitä aloittaa pyöräilyn uudestaan, kun lapsetkin ovat jo kasvaneet. Niin sitten kaupat tehtiin. Tykkäsin Harrikasta kuin hullu puurosta, ja pian vaihdoin sen uuteen. Nyt on ollut jo useampia samaa merkkiä.

Miten tuttua on kerhomme toiminta?

Taisi olla vuosi 2005, kun Kaakon GR-alue perustettiin. Silloin Aki Iilo kävi kysymässä, lähtisinkö mukaan, jos sellainen perustetaan. Heti olin mukana. Vuonna 2006 oli EMC Rally Keuruulla, ja silloin pääsin tutustumaan kansainväliseen toimintaan. Sen jälkeen on tullut vissiin koluttua kaikki MOJ Meetingit ja useimmat EMC Rallyt. Yhden kauden olin kerhon hallituksessa vuosia sitten.

Onko sinulla joitakin tavoitteita kerhomme toimintaan? Olet aktiivisesti mukana myös Espanjan toiminnassa?

Olen ollut mukana Käypsen Sepon, Kyllösen Tapsan ja Saarisen Mikan presidenttikausilla, ja aina olen nauttinut joka hetkestä kerhossa. Toivoisin, että jatketaan heidän viitoittamallaan tiellä. Joten ei ole tarkoitus tehdä mitään radikaaleja muutoksia. Tosin ajassa eletään, ja asioihin reagoidaan, jos kerhossa muutoshalukkuutta johonkin suuntaan on.

Gospel Riders Espanja perustettiin vuonna 2008, ja siitä asti olen ollut siellä mukana. Aluksi se oli pitkälle suomalainen projekti, mutta muuttui pian kokonaan espanjalaisvetoiseksi. Niin kuin hyvä onkin. Taidan olla viimeinen suomalais-mohikaani siinä mukana.

Terveisesi Gospel Riders -motoristeille?

Kiitos luottamuksesta ja tervehdys kaikille jäsenille. Olisi ollut hienoa tavata moottoripyörämessuilla, mutta valitettavasti kalenteri oli täyttynyt ensi talven osalta jo ennen kuin tiesin tästä presidenttiydestä. Joten valitettavasti messut jäivät osaltani väliin tältä kaudelta. Tsemppiä kuitenkin meidän osaston rakentajille, ja toivotaan, että sen löytää mahdollisimman moni.

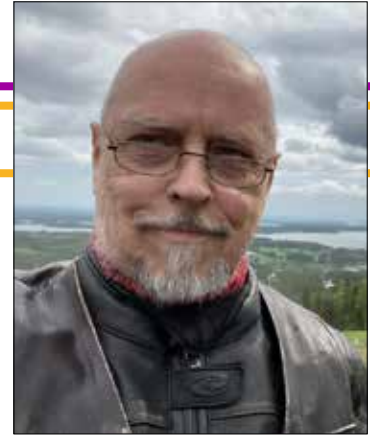
Haastattelu: Jukka Parkkinen

Gospel Riders -kerhon uusi puheenjohtaja on kokenut harikkamies

Pastorin palsta

Valon ja ilon aika

”Minä olen maailman valo”, Jeesus sanoi. Hän on kaiken sen täyttymys, mitä Jumala puhui muinaisuudesta alkaen kansalleen Israelille ja sen kautta muille kansoille. Israelin kautta koko maailma on saanut kaiken, mikä on tärkeää: Jumalan ilmoituksen itsestään, profeetat, Kirjoitukset, Raamatun, evankeliumin ja ennen kaikkea Vapahtajan Jeesuksen ja sanoman pelastuksesta.

Joulun aika on valojen aikaa. Edes tarve säästää sähköä ei sammuta jouluvaloja, tosin ehkä vähentää niitä hiukan.

Maailman joulunvietossa, valojen tuikkeessa, Jeesus jää yhä enemmän marginaaliin. Hän on silti juhlan todellinen valo.

Myös Jeesuksen heimolaiset, juutalaiset, viettävät valon juhlaa tähän aikaan vuodesta. Taustalla on 160-luvulla eKr. saatu suuri voitto kreikkalaisista ja sitä seurannut ihme. Tapahtumien taustalla on Kreikan kuningas Aleksanteri Suuren 150 vuotta aiemmin käynnistämä sortokausi. Juutalaisia alettiin käännyttää Kreikan epäjumalien palvojiksi ja heiltä kiellettiin muun muassa sapatin vieto ja ympärileikkaus.

Sortopoliitikka kiristyi äärimilleen 170-luvulla eKr, kun kreikkalaiset häpäisivät juutalaisia muun muassa uhraamalla sikoja pyhillä paikoilla. Se oli viimeinen pisara. Ylipappi Mattatiaan poika Juudas pisti tikarillaan häpäisijän kuoli-aaksi. Juutalaiskapina oli puhjennut. Juudas Makkabi joukkoineen kävi sissisotaa sortajia vastaan, kunnes saavutti läpimurron Emmauksen taistelussa.

Voitonmarssi Jerusalemiin vaihtui tyrmistykseen. Temppeleli oli tärvelty, sotkettu ja häpäisty.

Itkut itkettyään juutalaiset kunnostivat ja puhdistivat temppelein puhtaaksi ja kauniiksi. Oli aika juhlaa.

Niihin päiviin liittyi ihme. Tärvellyn temppelein tiloista löytyi vain yksi pyhä, ylipapin sinetöimä öljypullo, jolla voitiin sytyttää Menora ja polttaa sitä. Öljyä oli hädin tuskin päiväksi, mutta kaikkien ihmeeksi öljytilkka riitti kahdeksaksi päiväksi. Hanukan tunnus on yhdeksänhaarainen kynttelikkö, yksi plus kahdeksan.

Hanukkahuhlasta tuli juutalaisille vuosittainen perinne. Jeesuskin osallistui niihin. ”Jerusalemissa vietettiin temppelein vihkimisen muistojuhlaa, ja oli talvi” (Joh. 10:22).

Me vietämme joulua, koska iloitsimme Jeesuksen syntymästä. Jeesus tuo todellisen ilon ja valon joulumme ja elämäämme. Joulun juhlinnassa on paljon sellaista, mikä muistuttaa meitä Jeesuksesta. Huomaamme ne, kun sydämemme on avoin.

Joulukynttilät ovat kauniita ja tuovat tunnelmaa. Ne julistavat myös Jumalan valoa ja hänen ihmeitään. Jumala teki öljyihmeen Jerusalemin temppeleissä, ja valo riitti. Hän tekee ihmeitä edelleen ja valaisee sisimpämme, Pyhän Hengen temppelein.

Lahjat ovat osa juutalaisten hanukkaa ja kaunis tapa meidänkin joulussamme. Lahjat välittävät hyvyttä ja lähimmäisenrakkautta. Ne muistuttavat ennen

kaikkea Jumalan suurimmasta lahjasta, pelastuksesta Jeesuksessa Kristuksessa.

Puhdistamme kotimme jouluksi ja käymme saunassa. Juutalaiset puhdistivat temppelein perin pohjin. Vasta sitten voitiin juhlaa. Todellinen, aito juhلاميeli nousee puhtaasta sydäimestä. Missä kunnossa Pyhän Hengen temppelemme on tänä jouluna? Uskon kautta Jeesukseen saamme puhdistua ja elää sydämet puhtaina.

Jouluna iloitsimme, kuten juutalaiset iloitsivat vihittyään temppelein uudelleen sille tarkoitettuun käyttöön. Aito ilon nousee siitä, että saamme olla siinä käytössä, johon Jumala on meidät itse kunkin suunnitellut ja tarkoittanut.

Kuten juutalaiset sitoutuivat uudelleen Herran palvelemiseen, mekin voimme jälleen tänä jouluna antautua uudelleen ehjästi ja kokonaan Jeesuksen herrautteen ja hänen seuraamiseensa.

Hyvää ja siunattua Vapahtajamme syntymäjuhlaa kaikille teille rakkaille gospelidereille sekä perheillenne ja läheisillenne!

PeeTee Juntumaa

Keväällä Israeliin!

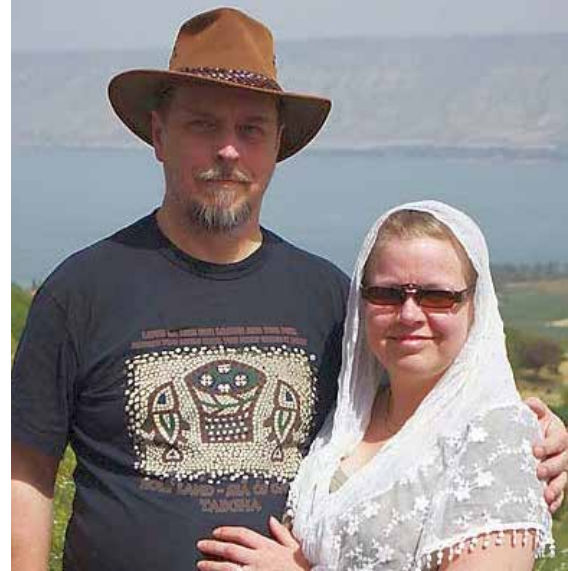
Tervetuloa kanssamme kukkivaan, keväiseen Israeliin 10.–18.3.2023

Nataniasta ja Jerusalemissa käsin teemme retkiä eri puolille maata

Hinta 1695 € sisältää puolihoiton 2h huoneissa ja koko retkipaketin

Matkanjärjestäjä Caleb Tours Oy, opas Harri Kröger

Tiedustelut ja ilmoittautumiset matkanjohtajilta PeeTee ja Anne Juntumaa
041 430 3000, ptjuntumaa@gmail.com

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Ari "Arkka" Lehtinen, 040 556 5846
ari.lehtinen@gospelriders.fi
vice-president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
jasensihiteeri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Kerhotavarakauppa

Timo Sund
materiaali@gospelriders.fi

Alueosastot

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä on GR:n nettisivuilla
www.gospelriders.fi

Botnia

Timo Qvist, 044 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
botnia@gospelriders.fi
Pietarsaaren seutu:
Jens Sjöling, 050 505 3502
jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Arto Hasari, 044 213 1715
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jari Kuparinen, 044 302 0010
jari.kuparinen@gmail.com
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Markus Weckström, 050 345 7602
markusweckstrom@gmail.com
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536
minna.jarvinen@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi
Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan García Martínez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot: Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com